

עלון הכפר

חג חנוכה שמח !!

גיליון 6
נובמבר 2021

משולחן היו"ר

לחשבי ותושבות רמות השבים שלום רב,

בעוד מספר שבועות תסתיים לה שנת 2021. הייתה זו שנה שנייה שבה כולנו חיינו עדיין בצל הקורונה אשר המשיכה לשבש את מהלך חיינו. כולנו תקווה שהשנה הקרובה הבאה עלינו לטובה, שנת 2022, יחד עם התרופות והחיסונים, תחזיר אותנו לשגרה הברוכה.

ועד היישוב יחד עם הצוות הניהולי וצוות התחזוקה, ממשיך את פעילותו החשובה במלוא הקצב וממשיך לקדם נושאים ופרויקטים רבים.

להלן רשימה חלקית של הנושאים המטופלים ומקודמים ע"י הוועד בימים אלה:

- א. עבודות פיתוח וסלילת כבישים ומדרכות - זהו סיבוב שני של טיפול בנושא. העבודות בעיצומן והדבר ניכר בשטח, והן תסתיימנה בזמן הקרוב.
- ב. דרכי הכניסה לשכונת התרנגול - בימים אלה מסתיימות ההכנות ובקרוב יחלו עבודות השיפור של דרכי הכניסה לשכונה מתוך תקווה ורצון לאפשר לתושבי השכונה מעבר נוח ותקין לבתיהם.
- ג. שיפוץ האנדרטה לזכר חללי מערכות ישראל - הסתיים שלב התכנון לשיפוץ האנדרטה. העבודות יחלו בזמן הקרוב מתוך תקווה שהאנדרטה המחודשת תחנך ביום הזיכרון הקרוב.
- ד. בניית בית הכנסת - עבודות הבנייה נמצאות בעיצומן כאשר הפרויקט מנוהל ע"י מחלקת ההנדסה של המועצה האזורית דרום השרון.
- ה. שיפוץ המבנה היביל שהוצב ליד משרדי הוועד - המבנה היביל ששימש עד לאחרונה כמשרדי המורשת וארכיון היישוב הוצב ליד משרדי הוועד. המבנה ישופץ בקרוב ויהפוך למחסן לוגיסטי של ועד היישוב.
- ו. שיפוץ ושדרוג גנים ציבוריים - ועדת חזות הכפר ואיכות הסביבה עומלת בימים אלו על הכנת תוכניות לחלק מהגנים הציבוריים ואנו נעדכן כאשר הפרטים יסוכמו והעבודות יחלו.
- ז. בריכת השחייה - לאחר תקופה ארוכה של מחלוקת משפטית ציבורית בין ועד היישוב לבין עמותת הבריכה, הגיעו הצדדים להבנות. בימים אלה נמצאים בהכנה המסמכים הנדרשים לחתימה והמחלוקת תגיע לסיומה.
- ח. הכנות היישוב לחורף - נעשו ביישוב עבודות הכנה לחורף וכולנו תקווה שהחורף יעבור עם הרבה גשמים אך ללא נזקים.
- ט. סיבים אופטיים - בימים אלה הסתיים המכרז שהוציאה המועצה לפריסת סיבים אופטיים ביישובי המועצה. רמות השבים נמצאת במקום שני בתור להתקנה לאחר היישוב מתן. הצפי הוא שבזמן הקרוב יגיעו אלינו נציגי החברה הזוכה במכרז, על מנת לתאם את תחילת ביצוע הפרויקט. מסמך מפורט הכולל את תנאי ההתקשרות, הדרישות הטכניות וכל הפרטים הקשורים בנושא, יוכן ויועבר לעיונם של כל התושבים לפני חתימת ההסכם עם הקבלן המבצע. אין לנו ספק כי הסיבים האופטיים ישפרו וישדרגו את יכולת התקשורת האינטרנטית וכן את קליטת שידורי הטלוויזיה.

י. **אירועי תרבות** – לצערנו הרב, עקב הקורונה הופסקו כמעט לחלוטין אירועי התרבות והמופעים ביישוב. בימים אלו, לאחר שחלה רגיעה בנושא הקורונה, אנו עושים מאמץ לחדש את אירועי התרבות והחברה ביישוב. אנו מצפים למעורבות והשתתפות התושבים באירועים אלה וכן ליוזמות תרבותיות מקומיות.

אלו מקצת הפעילויות והנושאים שבהם עוסק ועד היישוב וזאת בנוסף לפעילות השוטפת.

אני רוצה להודות לכל חברי הוועד ונציגינו במליאה על העבודה המסורה והאכפתית, להודות לצוות הניהולי בראשות אורלי ואריאלה, לצוות האחזקה ובעיקר לתושבי היישוב על מעורבותם ועל שיתוף הפעולה.

בהרכת חל חנוכה שמח לכם !

שלכם,
יורם קליין

קול קורא למתנדבות/ים

שני תחומים חשובים ביישוב נותרו עם כח אדם דל של מתנדבות/ים

א. הספרייה

ב. ההרצאות לוותיקים.

מי שמעוניין/ת לתרום ולהתנדב בתחומים אלו

מוזמנ/ת לפנות לאריאלה במזכירות.

נשמח להיענותכם/ן.

משולחן הגזכיר

חידוד כללי פינוי הגזם

כפי שחזרנו ואמרנו, את הגזם מפנים בכל יום ראשון בבוקר. ניתן להוציא את הגזם אל נקודות הגזם החל מיום חמישי ועד מוצ"ש.

כמו כן העמדנו לרשות התושבים פינוי גזם הפועלות 24/7 הממוקמות ב:

- רחוב השקד
- רחוב הפקאן
- רחוב הברושים/בית העם
- סמטת אל על

לפינות אלו ניתן לפנות גזם בכל ימות השבוע.

הבעיה נוצרת כאשר תושב או גנן מטעמו, מניחים את הגזם בפתח פינת הגזם, כאשר הפינה עצמה ריקה או כמעט ריקה.

הימצאות של גזם בפתח חוסם את פינת הגזם ואז הבאים אחר כך נאלצים לשים את הגזם מחוץ לפינה בעוד שבעומק הפינה ריקה.

כשהגזם נערם מחוץ לפינה המראה אינו אסתטי ובנוסף מהווה מפגע תברואתי.

אנו מבקשים מהתושבים להורות לגננים להכניס את הגזם לתוך פינת הגזם ולאפשר לבאים אחריהם מקום להניח גזם נוסף.

נודה על שיתוף הפעולה.

חודש הק"מאות בדרום השרון

חודש נובמבר צוין במועצה כחודש הקיימות ופעולות בנושא נעשו ביישובי המועצה השונים. ברמות השבים התקיימו הצגה וסדנת יצירה לילדים "נובמבר הירוק". תושבים רבים לקחו חלק באירוע שהיה יצירתי, נחמד ומהנה.

חנוכה בכפר חגיגת זמר ומוזיקה

יום חמישי 02/12/2021 בשעה 20:00 בבית העם

כל התושבים מוזמנים !!

בתוכנית:

הדלקת נרות

"אנסמבל רעננים" בניצוחו של הפלחין יאיר קלינגר
שירים ישראלים בעיבודים ייחודיים

וכן

הזמרת שירלי הוד
הכנר לאוניד רוטשטיין
והאקורדיוניסט והמנהל המוזיקלי יוסי גרושקה
"טריו מסביב לעולם" - קלאסיקות ומוזיקת עולם

כיבוד לחנוכה

מחיר כרטיס 50 ₪, לוותיקים 40 ₪

רכישת כרטיסים במזכירות היישוב,
אנא הקדימו והבטיחו את מקומכם

עדכון מהדואר

שעות פתיחת הסניף בכפר:

15:00–17:00	אחה"צ	יום ראשון
09:00–12:00	בוקר	יום שני
15:00–17:00	אחה"צ	יום שלישי
09:00–12:00	בוקר	יום רביעי
09:00–12:00	בוקר	יום חמישי
09:00–11:00	בוקר	יום שישי

ברכות

- מזל טוב לקרן צ'סלר ויואב שמש לרגל נישואיהם.
- מזל טוב למשפחת לוי-לוינסון נועה וארבל על לידת הבן נווה.

השתתפות בצער

- הוועד משתתף בצערה של משפחת ברגהאוס – כהן, במות ניילי ברגהאוס ז"ל.
- הוועד משתתף בצערה של ליזה מוזס במות אחיה ז"ל.

רוצים להישאר מעודכנים ?
הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים
 קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGI1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד
 לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
 אין אפשרות להגיב בפורום רחב.

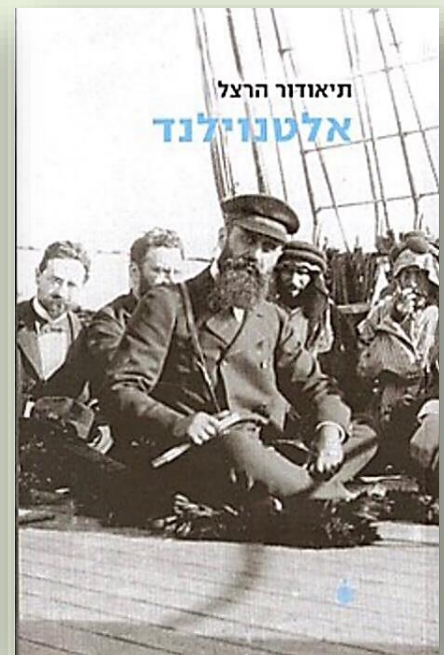
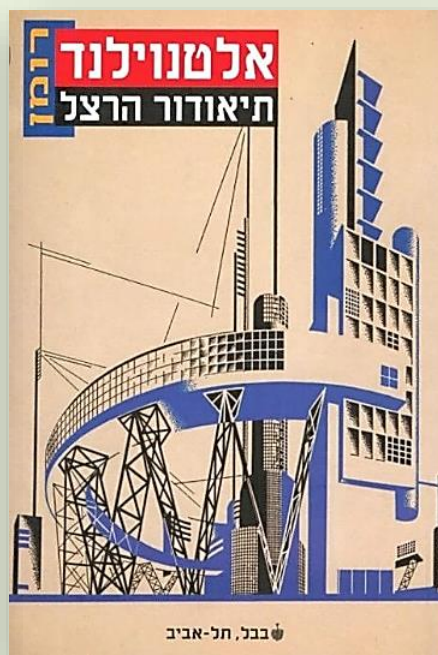
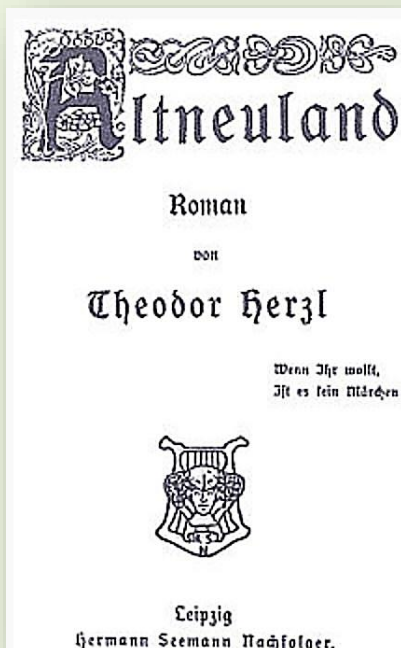

הפינה הקטנה על הספר

כאנית קין

הספריות הקטנות מאפשרות לי גישה לאוצרות ספרותיים שלא הייתי מגיעה אליהם בדרכים אחרות של חיפוש בספריה זו או אחרת, בין אם היא ספריה רגילה או דיגיטלית. כך התגלגל לידי הספר של בנימין זאב הרצל. חשבתי לעצמי, אמנם למדתי על הרצל ועל פועלו, כתבתי חיבור עליו בבית הספר היסודי לתחרות חיבורים ארצית ואף זכיתי במקום השני, אבל מעולם לא קראתי דבר של חוזה מדינתנו. וזה קצת מוזר, במיוחד שלמדתי בכל השנים במערכת החינוך פה בארץ, ותואר ראשון עשיתי במכללה להוראה. אף אחד אף פעם לא חשב לכלול ברשימת הקריאה או ברשימת ספרי הלימוד, משהו ולו קטן ודק מכתביו של אותו איש, שיש לו איזה שהיא מניה או שתיים על זה שאנחנו נמצאים על פיסת האדמה הזאת. גם ארבעת ילדי, שלמדו באותה מערכת חינוך, לא למדו דבר וחצי דבר מפרי עטו. (תאמינו לי שאני יודעת שהרי הייתי אמונה על קניית ספרי הלימוד בכל שנה). הספר היה בידי והחלטתי לתקן את המעוות לפחות לגבי ולפתוח בקריאה של ספר זה - אלטנוילנד - ארץ ישנה-חדשה, וכפי שתורגם לעברית על ידי נחום סוקולוב - 'תל אביב'. זהו רומן שבו מתאר הרצל את חזונו בנוגע למדינה היהודית העתידה לקום בארץ ישראל. הרצל עצמו ראה בספר זה, כפי שהעיד על עצמו, "המעולה בספריו".

פרידריך לוונברג, צעיר יהודי וינאי, מחליט להתאבד בעקבות אהבה נכזבת ומצב כלכלי גרוע. מודעה, הצדה את עינו, בעיתון, מפגישה אותו עם קינגסקורט, אריסטוקרט פרוסי המציע לו מסע התבודדות באי באוקיינוס השקט. בדרכם לשם הם עוגנים בנמל יפו, ומוצאים את הארץ עניה ומוזנחת. הם שבים לארץ עשרים שנה לאחר מכן וצופים נדהמים בשינויים שחלו בה לאחר שהוקמה בה מדינת היהודים. השינויים כוללים התפתחויות חברתיות, תרבותיות, תעשייתיות, טכנולוגיות, כלכליות, דמוגרפיות, עירוניות, ממשלתיות ועוד הרבה. שני דברים שמשכו את תשומת לבי: האחד, גישתו הפמיניסטית לכאורה של הרצל לשוויון בין המינים בכל, עד שנולדים ילדים. או אז הנשים, "בוחרות" להישאר בבית לגדל את ילדיהן. והשני, חוזה המדינה שלנו חזה את עקרון ה-מולים - מרכזי הקניות. בראשון עוד דרך ארוכה לפנינו ובשני אין ספק שאנחנו עומדים בציפיותיו.

כשיצא הספר ב-1901 הוא עורר הרבה גלי אהדה ותורגם לשפות רבות אך קמו לו גם הרבה מתנגדים. לימים חוקק חוק בנימין זאב הרצל (ציון זכרו ופועלו), ה'תשס"ד-2004. בעקבות החקיקה החליטו תנועות הנוער הציוניות-חלוציות-מגשימות לקיים בבתי ספר בכל רחבי הארץ

פעילויות להפצת חזונו של הרצל כפי שהוא מתבטא בספרו 'אלטנוילנד'. בין היתר הוציאה תנועת הנוער העובד והלומד מהדורה חדשה של הספר, בחמש שפות: עברית, ערבית, אנגלית, רוסית ואמהרית. אז יש מישהו שאחראי על הפצת פועלו.

גרפיטי בתל אביב התואם את דבריו של הרצל:
"אם לא תרצו הרי כל אשר סיפרתי לכם אגדה הוא, ואגדה יוסיף להיות".

השנה חוגגים 120 שנים להוצאת הספר 'אלטנוילנד' לאור.

הספרייה הקטנה

כאנית קין

באחד הימים כשיצאתי מהכפר העפתי מבט לספרייה הקטנה שנמצאת ברחוב המייסדים וראיתי שעל המדף מצויים רק ספרים מועטים. כיוון שאצה דרכי חשבתי שכשאשוב אמלא אותה מהספרים הרבים והטובים שקיבלתי השבוע הן מגדי קלופפר והן ממשפחת לובטון. שבתני מאוחר, עצרתי ובעודי מוציאה את הספרים מתא המטען של המכונית הופיע אי מזה איש מכפר-מל"ל עם ערימה ענקית של ספרים בידיו, הניח אותם על מכסה פח המחזור הכחול שנמצא בסמוך והחל לזרוק את הספרים פנימה. סליחה, אמרתי לו, אפשר לשים את הספרים על המדף של הספרייה הקטנה פה, והצבעתי על תחנת ההסעה. אני יודע, הוא השיב בחיוך, אני ממין אותם ומניח רק ספרים טובים ותקינים. את יודעת, הוא אמר לי, יש כאלה עוד שתיים שלוש בכפר. אני יודעת, השבתי, יש כאלה כבר תשע.

תודה לאיש ותודה לכל אלה, לכל אחת ואחד, שמניחים ספר אחד או שניים על המדף ולוקחים ספר לקריאה, אלה שמניחים ערימה של עשרה ספרים בקצה הספסל או שמתקשרים אליי שאבוא לקחת ארגזי ספרים, או פשוט מגיעים אליי ומניחים חבילות ספרים ליד דלת ביתי הכחולה. אני כבר דואגת להעביר מכל הטוב הזה לספריות שבהן מפלס הספרים יורד.

קריאה נעימה!

עדכון נוער

אל הרנס, רכבת הנוער

אז מה היה לנו החודש?

חודש נובמבר היה בסימן קיימות ואיכות הסביבה.

כחלק מהחודש החניכים הצעירים והבוגרים עברו פעולות ותכנים בנושא, ולקראת סוף החודש כל שכבה הרימה פרויקט קהילתי שקשור לשמירה על הכדור.

18/11 יום חמישי - הפרויקט של שכבת ד' :

שכבת ד' ביחד עם המדריכים בנו והכינו הפסקה פעילה בנושא קיימות לכל התלמידים בבית הספר היסודי צופית.

באותו יום התקיימה **הרצאה לשכב"ג** על ידי גיא בר-נס, תושב הכפר, שדיבר איתם על קיימות והשילוב של הטבע בהמצאות וטכנולוגיות ששינו את העולם.

19/11 יום שישי - הפרויקט של שכבה ח' -

פעילות בשילוב של השכבה עם ילדי גן סיגלון ברמות השבים. הפעילות כללה תחנות שונות, הצגה ושתילת פרחים בחצר של הגן. היה מדהים!!! אין על הילדים שלנו!

באותו יום התקיים גם הפרויקט של שכבות ה'-ז'-

הפנינג קיימות ומכירת חצר. כל הכסף שנאסף במכירה נתרם "למגמה הירוקה" ארגון שפועל לשיפור וקידום פרויקטים למען איכות הסביבה. מודים לכל מי שלקח חלק בארגון ולכל מי שהגיע!

16/11 - התקיימה הרצאה נוספת לשכב"ג -

לכבוד יום הוקרה לפצועי צה"ל שהתקיים בתאריך 21/11, היה לנו הכבוד לארח את ראובן ששיתף את סיפור חייו מפציעה במבצע "חומת מגן" ועד היותו ספורטאי פראלימפי. ההרצאה הייתה מעוררת השראה, והחניכים למדו על התמודדות עם קושי, הצבת מטרות, ואיך מהמקום הכי נמוך אפשר רק לפרוח ולגדול. בשבוע שאחריו עברו גם חניכי השכב"צ פעולות בנושא.

אירועים קרובים -

- 27/11 אירוע חנוכה לכל הכפר בארגונה של שכבת ח' בשעה 18:00 ב"לול".

- 29/11-2/12 טיול חנוכה לשכב"ג.

- 5/12 הדלקת נר אחרון, נוער עם ותיקי הכפר.

- 24-25/12 השתלמות צוותים ארצית לשכב"ג.

נעים להכיר

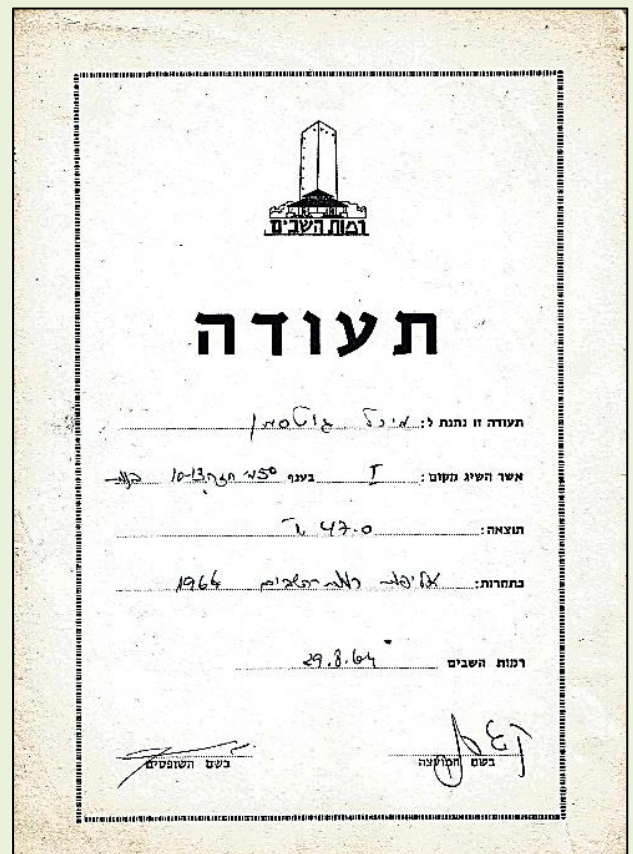
ספורט תחרותי - לא רק לצעירים!

(חלק שני)

הכתבה הקודמת במדורנו "נעים להכיר" הוקדשה בעיקר לנעמי וקס, אחת משתי שחיניות ה"מאסטרס" בכפרנו. הכתבה בגיליון זה תוקדש ל"מאסטרית" השנייה - מיכל רוטשילד. זהו סיפורה של מיכל כפי שסיפרה בריאיון שנערך אתה באוקטובר 2021, על פעילות השחייה שלה בצעירותה ובבגרותה, והישגיה, הניכרים היטב בכוננית הגביעים המרשימה:

"אהבתי למים החלה בשחייה בים עם אבי כשהיינו עוברים את גלי החוף הגבוהים למים העמוקים, רחוק מכל המתרחצים. למדתי לשחות בשנות החמישים בבריכה המקומית ברמות השבים בהדרכת המורה להתעמלות חיים נעסה, שהגיע מתל אביב למושב למשך חודשיים בכל קיץ. התמקדנו בשחיית חזה והתנסו גם בשאר הסגנונות. לקראת סוף הקיץ כבר היינו מוכנים להשתתף בתחרויות "יום המים" שסיים את העונה. במשך הזמן הופיעה רוחקיה בוגין ולקחה אותנו לתחרויות בסביבה. בתעודות ששמרתי מהשנים 1964-1968 נראה שכנערה (12-16 שנים) זכיתי בדרך כלל במקום הראשון בסגנון החזה והפרפר, בחתירה הצלחתי פחות. בגיל 16, משהבנתי שבלי אפשרות להתאמן כל השנה בבריכה מחוממת אין אפשרות להצליח, בחרתי להשקיע בלימודים. המשכתי לשחות ופתיחת הבריכות המחוממות אפשרה לי לשחות כל השנה.

מיכל בבגד הים הכחול, אפריל 2019

בשנת 2008, בגיל 56, נחשפתי בעבודתי כרופאה ב"שירותי בריאות כללית" למנשר על תחרות שחייה לעובדים. בעקבות הצלחתי בתחרות, הוזמנתי להצטרף לאימונים סדירים בבריכה בגני תקווה. השתתפתי בתחרויות של הקופה וב"ספורטיאדה"¹ בהן זכיתי במדליות ולרוב גם בגביע (כשבחמישה משחים בתחרות הגעתי למקום ראשון). כדי לא לנסוע רחוק לאימונים עברתי להתאמן בקבוצות "מאסטרס" בבית ברל והצטרפתי גם לתחרויות שלהם. לשמחתי יכולתי להתאמן בתדירות נמוכה גם בתקופת הקורונה. בין הבריכות הבודדות שנשארו פתוחות לשחינים תחרותיים הייתה בריכת "עולם המים" בפולג, שם זכיתי להכיר מאמנים רבים.

היום אני חולקת את שבוע האימונים שלי בין נתניה לכפר סבא. באימונים משתתפים גברים ונשים, והם עוסקים בעיקר בשיפור שחיית חתירה, סגנון הנחשב לקל יחסית ומהיר בגיל המבוגר. משתמשים בעזרי אימון מגוונים ושוחים למרחקים משתנים ובקצבים שונים. עם השנים השתפר הכושר הגופני ומספר האימונים השבועיים עלה. היום אני שוחה כמעט כל יום, שעה עד שעה וחצי. הסגנונות שונו עם הזמן, במיוחד בחזה ופרפר ואני מנסה להטמיע את הסגנון החדש. עם זאת, בתחרויות אני עדיין שוחה בסגנון הישן המהיר יותר לגבי, בשלב זה.

בתחרות מאסטרס, פברואר 2019

עיקר המאמץ בשחייה הוא בידיים, ולכן לבריאות הכללית דרוש גם אימון מחוץ למים. התרגול השבועי שלי כולל הליכה, ריצה בקצב נוח ורכיבה על אופניים כשלוש פעמים בשבוע. מפריעה לי ההתרגשות הרבה המלווה את

התחרויות, עם זאת, השחייה עוזרת לי לשמור על כושר ומשקל. חשוב לי מאוד לשמור על התוצאות למרות העלייה בגיל. אני טובה יותר במשחים ארוכים, למאתיים מ', מאחר ויש לי יתרון יחסי בסגנון על פני מהירות.

על הפודיום בתחרות מאסטרס בין לאומית, 2019

¹ הספורטיאדה היא אירוע ספורט עממי של הפועל, בבעלות ההסתדרות, המיועד למגזר הציבורי וכולל 15 ענפי ספורט, ביניהם שחייה.

הגיל משפיע בעיקר בתחרויות הנמשכות כמה ימים. אני משתדלת לשחות מעט משחים ביום תחרות בידיעה שהישגיי ילכו וירדו ממשחה למשחה.

אני משתתפת בתחרויות "מאסטרס" בארץ ובאירופה ובתחרויות המכביה בארץ. בקבוצת הגיל שלי בארץ כשמונה נשים. אני מתחרה ב- 50, 100 ו- 200 מ'.

מגוון עזרי התרגול באימונים

אוסף המדליות במכביה, 2013

בסגנון החזה מקומי ראשון. שחיית 200 מטר חזה היא מאוד מעייפת ולכן אני מוותרת עליה ומאפשרת לחברתי לזכות במקום הראשון. בחתירה ובפרפר מקומי ראשון עד שלישי. הניצחון תלוי בהתמדה באימונים ובבריאות המשתתפות לאורך השנים. התחרויות שומרות על יכולות גופניות, יש לנו שחינים שבגיל שמונים עדין קופצים ראש לברכה ומסיימים משחים ארוכים."

בנוסף, מיכל משתתפת מזה מספר שנים גם במשחים ארוכים במים פתוחים: משחי ים לאורך הים התיכון, משחה נדב התחרותי לשלושה ק"מ בנחל עמל, שבו הייתה כמה שנים המתחרה היחידה בקבוצת הגיל וכך זכתה במקום הראשון, והשנה היא חזרה גם לצליחת הכנרת העממית, לאורך 4 ק"מ.

משחה נדב בנחל עמל בכניסה למים, 2011

במקביל לפעילות הספורטיבית מיכל ממשיכה לעבוד כרופאת ילדים עצמאית ולאחרונה החלה להתמקצע בצילום.

ההתמדה והנחישות של נעמי וקס ומיכל רוטשילד הן יוצאות דופן, והישגיהן ראויים לציון. נאחל להן עוד שנים רבות של הנאה, הצלחה ובריאות.

ראיינה וערכה: תמר ישר

אחרי אות...

נ"ל הרזה אלוס 1937 - 2021

נ"ל, בת הזקונים של ניסים ורוזה שמואלוף, נולדה בירושלים בשנת 1937, להורים ילידי הארץ ממוצא פרסי וסב שהיה ממקובלי ירושלים. היא גדלה במשפחה מסורתית, בבית ירושלמי טיפוס, ואביה עבד בחנות טקסטיל.

בריאיון שנערך עמה במאי 2021 נ"ל סיפרה:

"עד כה ד' למדתי בבית ספר אליאנס ומלחמת השחרור זכורה לי כחוויה מפני שאבי היה בבית ויכולתי ליהנות מנוכחותו. בשנת 1949 עברנו לבני ברק, השתלבתי בבי"ס דתי שלדעת הורי היה הטוב ביותר, ובו סיימתי תיכון. נהניתי מהלימודים, נפגשתי עם מורים בעלי ראש פתוח שקיבלו אותנו כמו שאנחנו, גם כשהגענו לשיעורי התעמלות במכנסיים קצרים.

נ"ל, הילדה מימין, עם אמה, אחיותיה ואחת מהדודות

למרות לחצים מצד הוריי ופיתויים למלגת לימודים, התגייסתי לצבא בשנת 1956, שירתי בבי"ס לשריון במחנה ג'וליס, יצאתי לקורס מ"כיות ולאחריו פיקדתי על הבנות ביחידה. לצערי, רצוני לקצונה לא התממש.

בתום השירות (1958) התקבלתי ללימודי פיזיותרפיה בבית החולים "אסף הרופא", הלימודים התאפיינו במשטר קפדני וחלקם הועברו באנגלית. מנהלת ביה"ס דאגה גם להבהיר לנו עד כמה אנחנו בורים וחסרי ידע. הלימודים לוו בהכשרה מעשית ואני זוכרת

במיוחד את הילדים שחלו בפוליו ושוקמו בבית החולים. בתום הלימודים שובצתי לבקשתי לשנת שירות בבית החולים סורוקה בבאר שבע והצטרפתי לפיזיותרפיסטית היחידה שעבדה שם.

תוך זמן קצר ניהלתי את השירות, הצוות התרחב ופיתחנו את הטיפול במחלקות. זו הייתה עבודה חלוצית מלאת סיפוק ונהניתי מההווי הקיבוצי במגורי הרווקים.

לאחר כשנתיים נסעתי לעבוד בלונדון. עבדתי בעיקר בבית החולים האורתופדי סטנמור (Stanmore), והודות למדיניות הניהולית שבה לכל רופא מומחה הוצמדה פיזיותרפיסטית, התנסיתי במהלך השנתיים בטיפול במגוון מקרים וניתוחים. התוכנית להשתלם בקורס מקצועי בארה"ב שאליו נרשמתי, התבטלה לאחר שבמפתיע קיבלתי הצעה לנהל את שירות

נ"ל כפיזיותרפיסטית צעירה, תחילת שנות השישים

הפיזיותרפיה בבית החולים לוינסטיין ברעננה. למרות שעד אז לא שמעתי כלל על המקום, השבתי בחיוב וסוכם שאצטרף רק לאחר עבודה של חצי שנה בבית חולים אורתופדי בדנמרק.

ההתחלה בבית לוינסטיין (1965) הייתה קשה, הרגשתי שלא מתייחסים אלי, והתברר שזה נבע מסירובה של המנהלת הקודמת לעזוב. העניין הסתדר כשלאחר מספר שבועות נמצא לה תפקיד אחר. קיבלתי צוות של שבעה עובדים, אך רק מחציתם היו פיזיותרפיסטים. התמקדתי בהרחבת מצבת העובדים ובניית תוכניות עבודה, משימות לא קלות. עם הזמן, מספר התקנים עלה וקיימנו ישיבות צוות ומפגשים לימודיים. זו הייתה ממש אוניברסיטה. במקביל לעבודה זו התחלתי ללמד בביה"ס לפיזיותרפיה במכון וינגייט וסטודנטים שלהם הגיעו להדרכה מעשית בבית לוינסטיין, לקראת בניית המבנה החדש של בית החולים (1969) לקחתי חלק פעיל בתכנון מחלקת הפיזיותרפיה כולל הבריכה הטיפולית, שלאחר פתיחתה היוותה מקור גאווה ודוגמא למרכזי שיקום אחרים. כל השנים שאפתי להרחיב את פעילות המחלקה ואת מספר העובדים, הצלחתי הייתה חלקית מאחר וההנהלה לא אהדה את התנהגותי הקשוחה. פרשתי לגמלאות לאחר קרוב לשלושים שנים, ולמרות הקשיים והאתגרים שניצבו בפניי, נהניתי מאוד מהעבודה ושמחתי שזכיתי ללמוד פיזיותרפיה ולעבוד בבית לוינסטיין.

**נילי בבית לוינסטיין,
אמצע שנות השישים**

ב- 1967 נישאתי לפיליפ שנולד וגדל בדרום אפריקה, והגיע לארץ בגפו כבוגר ב- 1961, לאחר מספר שנות עבודה כרואה חשבון באנגליה ובצרפת. לאחר מגורים של שנה בחופית וזמן קצר בהרצליה, עברנו בשנת 1970 לרמות השבים.

נילי ופיליפ, שנות התשעים

התאהבתי במקום בהמשך לביקור אצל חברה וכשהגעתי לכאן שוב עם פיליפ, ודפקנו על דלתו של ד"ר לס לברר אם ידוע לו על בית העומד למכירה, הסתבר שהוא מעוניין למכור ורכשנו את הנכס. הבית שופץ והותאם לצרכינו (הורים ליעל ועודד) תוך ששמרנו על הכניסה המקורית וריהוט חדר השינה, שהיה בסגנון הבאוהאוס. הלול המוזנח שבחצר פונה ובמקומו נטענו עצי פקאן. הבית הורחב שוב בתחילת שנות השבעים לקראת לידתו של תומר והגעת חמותי אלינו".

בזמן הפנוי נילי ופיליפ נהגו לטייל עם המשפחה וללכת לקונצרטים ולהצגות. נילי הצטרפה גם למקהלה של מרדכי אשכנזי, סמוך להגעתה לישוב. כשהנכדים היו פעוטים נילי ארחה אותם לארוחות בוקר ובהמשך המשפחה התכנסה אצלם לארוחות שבת ואחת לשנה כולם יצאו לנופש באחד מהמלונות בארץ.

נילי ופיליפ עם הילדים, החתן והנכדים, 2015

"זמן קצר לאחר פרישתי חליתי בסרטן ונזקקתי לטיפולים, ניתוחים ותקופת שיקום ארוכה. בסיומה הצטרפתי לחוג יציקות, חזרתי למקהלה ולקחתי קורסים באסכולות. בנוסף אני מרבה לקרוא, להתעמל ולשחות בבריכה המקומית בחודשי הקיץ".

נילי נפטרה באופן פתאומי והותירה אחריה שלושה ילדים מסורים, אוהבים ודואבים וארבעה נכדים.

יהי זכרה ברוך!

ראיינה וערכה: תמר ישר

הבזקים מהעבר

על הקשר בין חנוכה לבית העם*

כבר עומד לפתחנו חג החנוכה, שזכה להיות החג הראשון שחגגו מייסדי הכפר. אז עוד נקראו 'קבוצת עין-חי', או ליתר פשטות, 'קבוצת הגרמנים'. בפרוטוקול מספר 2 של הקבוצה, מתאריך 7.12.1933 נכתב:

קנופפמבר מודיע שחגיגת החנוכה תתקיים בשעה 8:00 ביום ה-17 בדצמבר במסעדה שבמגדאל. האוטובוס האחרון לתל-אביב יוצא ב-9:00 בערב. אפשר יהיה לדאוג לסידורי לינה.

מכיוון שבעל המסעדה נותן רק תה, הוחלט אחרי חילופי דברים שהוועד ידאג להגשת כיבוד נוסף...
[תרגם דב סוקול]

אל קבוצת המייסדים הצטרפו עוד עולים מגרמניה, הכפר גדל והתבסס, ושמו 'רמות השבים' נודע ביישוב היהודי בארץ בכינוי 'שכונת קוקוריקו', בזכות תוצרת הביצים ובזכות הפעילות התרבותית, עם דגש על פעילות מוזיקלית. אבל תושביו חלמו על אולם קונצרטים בבית עם...

בדיוק בדצמבר, לאחר שלוש שנים, התרחש אותו מאורע היסטורי ידוע, שבו ביקר בכפרנו המאסטרו ארטורו טוסקניני. בעקבות ביקורו הראשון הבלתי מתוכנן, התקיים בסוף החודש הביקור המתוכנן, שבו הוענקה לו בטקס מכובד וברוב עם, חלקת פרדס, שמאז נשאה את שמו – 'פרדס טוסקניני'. על אף העובדה שרמות השבים הייתה רק שותפה חלקית במימון השי הזה, הוא היווה את התשתית למימוש החלום על בית העם.

היות והמסמך המקורי שניתן אז לטוסקניני, לא נמצא, עלינו להסתמך על הסבר שכתב מזכיר או יו"ר המועצה המקומית ב-31.5.1956, למר לברטוב, שהיה מזכיר התזמורת הפילהרמונית, על הקשר בין הפרדס לבית העם:

... המסמך המקורי, כפי שאמרת לנו, לא נמצא. **אנו זוכרים שהמסמך נוסח בצורה גמישה. דובר על כך שהחלקה שהוקדשה לטוסקניני תשמש לבניית מרכז תרבות, אשר יישא את השם טוסקניני...** [ההדגשה שלי א.ש.]

במשך שנתיים עיבדנו את הפרדס על חשבוננו. בשנת 1939 הקמנו על הקרקע בית-עם יפה מאד עם 250 מקומות.
[מסמך זה והמסמכים שלהלן תרגם עמנואל תיאודור]

בית העם בתוך פרדס טוסקניני, 1939, אוסף הארכיון

* בשנת 2014, במלאת 75 שנים לבית העם, הוקדש מדור הבזקים מהעבר במשך כל השנה לתולדותיו של בית העם ולהיבטים שונים של הפעילות שהתקיימה בו. רשימה זו מתייחסת רק לקשר עם חג החנוכה.

התוכניות להקמת בית העם התחילו להתרקס כבר ב- 1937. בשנה שלאחריה נבחר האדריכל פבל, כאדריכל של בית העם.

ועד רמות השבים 2/11/38

מר פבל הנכבד,

אנו מאשרים ברצון כי תוכניתך לבניית בית העם הוכרה כמתאימה ביותר לצרכינו, הן התכנון החיצוני והן הפנימי, וכי נראה שנעביר לידך את בניית בית העם... [ההתקשרות הסופית נדחת בגלל קשיים מסוימים אבל] בניית בית העם הינה צורך כה דחוף ליישובנו שעל כל פנים הכרחי לבנותו. אנו מודים לך על תמיכתך והעניין שלך בנושא.

בכבוד רב

הבנייה עצמה החלה בסוף 1938 ונמשכה ב- 1939. למען הקמת הבית נעשו מאמצים רבים הן בהשגת המימון והן בעבודה עצמה, ותושבי הכפר נקראו לתת כתף לבניית הבית, כפי שעולה מתוך מסמך מאותה עת (ללא תאריך):

באספת התושבים האחרונה של רמות השבים ביקש הוועד להעמיד לרשות בניית בית העם יום עבודה (או יותר), או את תמורתו.

החברים כנראה לא מיהרו להודיע על נכונותם לקיים את ההחלטה, והוועד מזרזם.

... נראה שחלק מהתושבים רואים את ההודעה על ימי עבודה בהתנדבות כמיותרת, כלומר שיום התנדבות הינו מובן מאליו.

אולם המצב שונה: אנו זקוקים לאישורים, ובדחיפות רבה. תרומה לבניית בית העם אינה פוטרת אותנו מלהודיע על ימי עבודה בו. ייתכן שניתן יהיה לשלם על ימי העבודה שהושקעו בבנייה... מסיבות פסיכולוגיות היה רצוי שכל התושבים ישתתפו בעבודה...

המשימה הושלמה בסוף 1939. בישיבת הוועד ב- 17.11.1939,

גוטשלק דיווח על "ועדה רצינית" המארגנת את התוכנית הרשמית לחגיגה ב- 9.12. [הדיון בוועד התייחס לתוכנית, לבחירת האנשים שיברכו, לפסנתר הכנף שצריך לשכור לחגיגה ו...] הוחלט לפנות לציבור בבקשה לתרום 1 - 2 כסאות לבית העם. [תרגמו חנה וינטר ותמר ישר]

אולי יש משהו סמלי בעובדה שבית העם נחנך בחנוכה, לאחר שש שנים מחג החנוכה הראשון, ושלוש שנים לאחר אירוע טוסקניני.

בחגיגה הגדולה לקחו חלק מוזמנים רבים ואחרים, שלא יכלו להגיע, שלחו ברכות.

		קרן קימת לישראל		אגף ת התמורה קודש לנאות הארץ ע"י הקרן הקימת לישראל	
ע"ד תל-טלויק	חא"ר 7 ביאמר 1939	מספר כחובת הרשכה	נכבוד		
אל שבה ראלם - השבים					
ברכות ברחות	שלוחות בית-	לרמות - העם	השבים לחגיגת	בשם מערכת "העוף" השפ עלרביצ	

ממערכת עיתון "העוף" נשלחה ברכה

התאחדות החקלאים הזעירים בארץ ישראל

כ"ו כסלו ת"ש
8.12.39 ת"א ב"ב
ה'ד. 2018
טלפון 2307

לכבוד

וועד המושבה

רמות השבים

חברים נכבדים,

שאיפה עקשנית ומתמדת ליצירה ולהתקדמות מציינת את דרכה של מושבתכם רמות-השבים. החוש המעשי שלכם מתבטא בפעולתכם היום יומית;

בבניין הבית-עם משתקפת הרוח הציבורית והשתרשותכם במולדת. מועד החגיגה של חנוכת בית העם, "חנוכה", מסמל את תפקידו של הבית הזה, שהוא חנוך ברוח עמנו בארץ אבותינו. הישגיכם הם מקור תקווה ועוז לבנים שבים לגבולם.

אנו מברכים אותכם ליום זה שבו זכיתם לחגיגת חנוכת בית העם שלכם ויהיה לכם הבית הזה לחיים של אושר וברכה.

מסיבת חנוכת בית העם, 9.12.1939, אוסף הארכיון

בית העם אכן מילא את הציפיות של תושבי הכפר, ובמשך שנים רבות היה משכן לפעילות תרבותית ענפה בתחומי המוזיקה והתיאטרון, מקום לקורסים ולהרצאות כמו גם לקיום אספות כלליות וחגים מקומיים, כל זה לצד קיום בית הכנסת בתוכו.

לסיום נחזור לחג החנוכה. טקסי הדלקת נרות רבים התקיימו בבית העם. בשנת 1976 התקיימה, בהובלת בית הספר המקומי, תחרות חנוכיות, שבה זכתה משפחת הרמן במקום הראשון.

**יהושע הימן מדליק חנוכייה בבית העם, 1994
באדיבות משפחת אביסדריס**

**יואל מדליק את החנוכה,
באדיבות משפחת הרמן**

במשך השנים פחתה מאוד הפעילות בבית העם. כיום, עם ההפרדה הצפויה בין בית העם לבית הכנסת, ולקראת שנת ה-90 לכפר בסתיו 2023, הגיעה העת לחדש את ימי הזהר של בית העם ושל הפעילות התרבותית בכלל.

מקורות:

בארכיון - פרוטוקולים, תיקי פרדס טוסקניני ובית העם (תרגומים מגרמנית דב סוקול, עמנואל תיאודור, חנה וינטר ותמר ישר). אוספי הצילומים.

תחקיר ועריכה – אסנת שירן

נופי רמות השבים

זה זהר

המכ"ס הסמטה

עלון הכפר יוצא לאור מטעם ועדת העלון
שחבריה הם תושבים מתנדבים
ובסיוע הוועד המקומי.

הפקה, עריכה לשונית ועיצוב גרפי:
גונן ישר ואריאלה גסמן.

